

ma številčno neznatnih vojaških edinic. Bitka za posest Hankova se je bila tri mesece. Kitajci so stale te trimesečne borbe dober milijon ljudi. Od tega milijona je obležala dobra polovica mrtva na raznih bojnih poljih, ker daleč ni bila kos z osebno hrabrostjo in številčno premočjo japonskim tankom ter oklopnim avtomobilom, za katerimi je prodirala v varnem kritju pehota. Česar niso mogli Japonci pobiti z motoriziranimi četami, so ranili in razkropili s pomočjo bombnih letal, katera so izsula bogznaj koliko tisoč ton bomb na kitajske postojanke krog Hankova in na prestolico samo.

V političnih krogih poudarjajo, da ima Hankov ogromen gospodarski pomen za prodiranje Japoncev v osrčje Kitajske. Do Hankova plovejo lahko ladje do 10.000 ton, dalje po Jangceju pa do 5000 ton. Po tej poti bo Japonska tudi prodrla v notranjost Kitajske.

Če ne bo premirja, hočejo Japonci še naprej

S padcem Hankova in Kantona so zasedli Japonci od Kitajske že toliko, kolikor jim je pri rokah in s čimer bi se zadovoljili, ako bi prišlo do premirja. Zadnjič smo že sporočili, pod kakimi pogoji bi bila Japonska pripravljena, da neha s sovražnostmi ter prične mirovna pogajanja. Koj po zavzetju Hankova je prodrla v javnost merodajna japonska izjava, po kateri bodo nadaljevali Japonci za primer kitajske nespravljivosti svoj vojni pohod še dalje v notranjost Kitajske, kjer bodo umikajoči preostanki ogromne kitajske armade zaradi pomanjkanja živil prisiljeni k predaji. Japonci so že s polno paro na delu,

da spojijo svojo armado, katera se je polastila Kantona, z ono, katera je zmogla Hankov. Da je zmeda med bežečimi Kitajci popolna, za to skrbijo japonska letala, katera zasledujejo in uničujejo umikajoče se s strojnimi ter bombami.

Kitajci se nočejo predati — Nadaljevanje bojev

Zarišče najbolj krutih bojev je po zasedbi Hankova v osrednji Kitajski pri mestu Tajanu, ki leži južno od Kijukijanga. Po osemndnevni hudi borbi in neprestanem japonskem napadanju na mesto je 27. oktobra uspelo japonskim četam, da so predre izredno močno kitajsko obrambo in si zagotovile prosto pot v en del mesta. Najnovejša poročila pravijo, da so japonske čete po krvavem boju prišle v posest vsega mesta. Na obeh straneh je ogromno število mrtvih. Vsa večja poslopja so porušena in na več mestih je izbruhnil požar, ki je uničil še ostali del mesta. Z zavzetjem Tajana je Japoncem prosta pot za prodiranje proti Nančangu. Na bojišču južno od Hankova je uspelo japonskim kolonom razbiti kitajske postojanke. Japonci so že prekoračili železniško progo Hankov—Kanton. Japonci zatrjujejo, da je na tem delu bojišča 25 kitajskih divizij, ki skupaj štejejo okoli 100.000 mož. Vsi kitajski časopisi se bavijo s kitajskim porazom in pišejo, da bo Kitajska nadaljevala z obrambo. — Kitajski zunanji minister Vangčung-huj je izjavil tujim časnikarjem po padcu Kantona ter Hankova, da se bo borila Kitajska do zadnjega zdihljaja, a je pripravljena skleniti časten mir, odklonila pa bo mir, če se ji bodo postavljali pogoji kot dosedaj.

Po katoliškem svetlu

Blagoslovitev cerkve presv. Rešnjega Tefesa. Nova hiša božja v Magdalenskem predmestju Maribora bo blagoslovljena z nvo slovesnostjo. Na praznik Kristusa Kralja je izvršil magdalenski g. dekan Anton Strgar blagoslov novega zvona. Boter zvonu je bil mariborski župan g. dr. Alojzij Juvan. Slovesnost je zelo povzdignila železničarska godba »Drava«. Priložnostni govor je imel domači duhovnik g. Drago Oberžan. — Cerkveni koncert se bo vršil na predvečer blagoslovitve cerkve, v soboto, 5. novembra, ob 20. Priredi ga mariborsko Cecilijansko društvo pod vodstvom g. Jan. Ev. Gašpariča ob spremljevanju vojaške godbe. Vstopnice se dobe v predprodaji v Tiskarni sv. Cirila: sedeži po 15 in 10 din, stojišča po 3 din, za dijače po 2 din. — V nedeljo, 6. novembra, bo ob 9 blagoslovil prevz. g. škof dr. Ivan J. Tomažič novo cerkev. Ob 8.45 se zberejo ljudje pred cerkvijo k sprejemu nadpastirja, nato sledi blagoslovitev, škofova pridiga in sv. maša z zahvalno pesmijo. Ob petih popoldne bodo slovesne večernice.

Obnova družine. Družina je osnovna celica človeške družbe. Če je družina pravilno urejena ter izvršuje svojo visoko nalogo, je tudi družba v dobrem stanju. Če pa družina propada, potegne s seboj v brezdno tudi človeško družbo. To notranjo zvezo med družino, narodom in družbo je krepko in lepo poudaril ameriški trgovinski minister Daniel Kopper v svojem govoru, ki ga je imel pred študenti katoliške univerze v New Orleansu. Minister je po-

kazal na propadanje družinskega življenja v Zedinjenih državah, ki je začelo po letu 1870. Prebivalstvo se je zaradi neprestanega priseljevanja za 30% povečalo, število porok pa se je zmanjšalo za 40%, nasprotno pa je število ločitev zakonov narastlo za več ko 200%. V Ameriki se je sicer posrečilo zmanjšati število analfabetov (nepismenih) na najmanjše število, zato pa je danes prav mnogo analfabetov na moralnem in verskem področju. To je velika nevarnost za narodov obstanek. Zato mora mladina vse storiti, da koren človeške družbe, to je družina, ozdravi ter da z njeno obnovitvijo ozdravi vse narodno življenje.

Veronauk v šole! to je klic, ki je zadel iz vrst ameriških katoličanov. Katoliški odbor v državi New York (v Zedinjenih državah) je poslal parlamentu spomenico, v kateri zahteva, naj se v državne šole, kjer ni verskega pouka, vpelje tak pouk in verska vzgoja. V tej spomenici se med drugim pravi: »Nič ne bi smelo zakonodavno skupščino ovirati v tem, da dovoli v javnih šolah veronauk in versko vzgojo, če so učitelji iste veroizpovedi kot učenci. Z dovoljenjem staršev bi se tak pouk mogel deliti. Naredba o tej stvari bi gotovo bila močno sredstvo zoper komunizem, ki hoče uničiti državno obliko. Danes se splošno priznava potreba verskega pouka in vzgoje, da se doseže moralno zdravje in red v obiteljskem življenju. Pomanjkanje te vzgoje pomnožuje zločine med mladino.« Spomenica tudi poudarja, da so ustanovi-

telji Zedinjenih držav bili verski ljudje in da je Washington (prvi predsednik) v svojem poslovnem govoru izrecno naglasil, kako važna je vera kot temelj pravice in sigurnosti ljudskega življenja in posestnega vprašanja. Istega mnenja kot ameriški katoličani so tudi ameriške žene brez ozira na razliko v veroizpovedi. Njihovo glasilo je objavilo članek, v katerem poudarja, da 75% tistih žena, ki so same uživale versko vzgojo, zahteva versko vzgojo za svoje otroke, in kar je še bolj zanimivo, tudi tiste žene, ki niso bile versko vzgojene, zahtevajo v še večjem številu (77%) za svoje otroke versko vzgojo v globokem prepričanju, da je taka vzgoja nenadomestljiva.

Katoliška visoka šola v Afriki. Gospod Filip Mitchel, angleški guverner vzhodnoafriške pokrajine Uganda, kjer je krščansko misijonstvo lepo razvito, je nedavno v javnem govoru napovedal ustanovitev krščanske visoke šole za vzhodno Afriko. Ob tej priliki je imel lep govor, ki je v njem po poročilu vatikanskega lista »Osservatore Romano« med drugim to-le izvajal: »So v Angliji ljudje, ki nimajo dovolj globoke zavesti o vrednosti našega kulturnega in verskega izročila. Ne moremo narodom teh prostranih pokrajin storiti večje zasluge, kot če postavimo njih višjo vzgojo na osnovo tistega krščanskega duha, ki so na njem zgrajena središča našega lastnega izobraževanja. Mi smo krščanski narod; naša vzgoja je rezultat krščanske šole, edina kultura, ki jo poznamo, je krščanska kultura. Ko sedaj hočemo zgraditi zavod za višje nauke v teh krajih, smo trdno odločeni, da ustanovimo krščanski zavod, ne v tem smislu, kakor da bi bila njegova vrata drugim zaprta, marveč v tem, ker predpostavljamo, da je korenje našega znanja krščanstvo. Če še verujemo v našo kulturo in v naš poklic, ne moremo imeti drugega cilja, kot da afriške narode dovemo na tisto pot, po kateri mi hodimo. Samo tako moremo izpolniti svojo dolžnost do njih, ker smo sigurni, da se bodo oni tem potom vedno bolj približevali tistim idealom, v katere mi sami verujemo.«

OPOZORILO NAROČNIKOM

Nekateri naročniki so nam pisali glede oglasov, če mi odgovarjamo za to, da je dotični, ki oglašja, pošten in če mu je vse verjeti. Izjavljamo, da te odgovornosti ne moremo vzeti nase, ker posredujemo potom oglasov le za naslovo prodajalcev, oziroma kupcev. Vse drugo je stvar dotičnih samih, kako posel zaključijo. Da je previdnost začetek modrosti — je pa star pregovor.

Uprava